

Obsah.

Předmluva	Stránka III—VI
---------------------	-------------------

Úvod.

§. 1. Rozvrh nářečí slovanských vůbec a poměr češtiny k těmto co do srozumitelnosti zvláště. §. 2. Ráz češtiny co nářečí západního.	1—2
---	-----

Díl první.

Zvukosloví.

O písmě a pravopisu.

§. 3. Písmo Čechů pohanských. §. 4. Písmo cyrillské a hlaholské v Čechách. §. 5. Písmo latinské v Čechách. §. 6. Nedostatek písma latinského pro pravopis český. §. 7. Pravopis Husův. §. 8. Rozšíření jeho. §. 9. Písmo mnišské čili švabach	2—5
---	-----

Rozdělení hlásek.

§. 10. Rozvrh hlásek vůbec a zvukosloví zvláště	5—6
---	-----

A) Samohlásenství.

§. 11. Rozvrh samohlásek	6
------------------------------------	---

I. Samohlásky jednoduché.

§. 12. Samohlásky prvotné a podružné, tvrdé a měkké. §. 13. Samohláska <i>ě</i> . §. 14. Samohláska <i>y</i> a souhláskování samohlásek <i>u</i> a <i>í</i> . §. 15. Cyrillské samohlásky <i>ѣ</i> , <i>ѥ</i> , <i>Ѧ</i> a <i>ѧ</i> . §. 16. Spůsoby, jakýmiž strč. cyrillskými samohláskami <i>ѣ</i> a <i>ѥ</i> nakládá. §. 17. Nosovost v staré češtině. §. 18. Očištění nosovek	6—10
--	------

II. Samohlásky složené.

§. 19. Rozvrh samohlásek složených	10
--	----

1. Samohlásky dlouhé.

§. 20. Dlouhé samohlásky staročeské. §. 21. Spůsoby jich dlužení	11—12
--	-------

2. Dvojhlásky.

§. 22. Rozvrh dvojhlásek	12
------------------------------------	----

§. 23. a) Dvojhlásky opravdivé	12
--	----

§. 24. b) Dvojhlásky neopravdivé	12
--	----

Proměny souhlásek.

1. Přehlasování.

§. 25. Proměny samohlásek vůbec a jich přehlasování zvláště	13
---	----

A) Přehlasování zpětné.

§. 26. Přehlasování zpětné v památkách staročeských	13—14
---	-------

B) Přehlasování postupné.

§. 27—30. Přehlasování postupné samohlásek <i>a</i> , <i>o</i> , <i>u</i> a <i>y</i>	14—16
--	-------

2. Stupňování.

§. 31. Úkon a případy stupňování. §. 32. Závaží samohlásek. §. 33. Spůsoby stupňování samohlásek	16—17
--	-------

§. 34. a) Stupňování samohlásek dlužením	17
--	----

b) Stupňování samohlásek zaměňováním lehčejších závažnějšími	
--	--

§. 35. Stupňování samohlásek <i>i, y, e, ě, o, u</i> a <i>α</i> . cyrilských samohlásek <i>ѣ, ѥ, ѧ, Ѩ, ѩ</i>	§. 36. Stupňování c) Stupňování sesilováním samohlásek předzáškou jiných.	17—18
§. 37. Stupňování samohlásek <i>i, u</i> a <i>y</i> . §. 38. Stupňování samohlásek <i>l</i> a <i>r</i> .	3. Dloužení samohlásek.	18—19
§. 39. Kvantita staročeská. §. 40. Stahování. §. 41. Přízvuk a kvantita staré češtiny	4. Obmezování hiatu.	19—20
§. 42. Hiát v době starší a jeho rozvrh v době novější	a) Hiát slovostředný.	20—21
§. 43. Spůsoby, jakýmiž se stará čeština hiatu slovostředného zbavuje	b) Hiát mezislovný.	21
§. 44. Původný význam hiatu mezislovného. §. 45. Spůsoby, jakýmiž se stará čeština jeho zbavuje	5. Střídání a přestrojování	21—22
§. 46.	6. Přisouvání.	22—23
§. 47. Rozvrh přisouvání samohlásek. §. 48. Případy zvukového přisou- vání samohlásek	7. Vysouvání.	23
§. 49—52. Případy vysouvání samohlásek <i>e, i, o, ě, u</i> a <i>y</i>	8. Přesmykování	23—26
§. 53.	B) Souhlasenství.	26
§. 54—55. Rozvrh souhlásek	Proměny souhlásek.	26—27
§. 56. Rozvrh proměn souhlásek	I) Proměny všeobecné.	27
§. 57. Neouplné čili kvantitativně spodobování souhlásek. §. 58. Jeho zákon. §. 59—60. Ráz kteréhokoli pravopisu vůbec a staročeského zvláště	II) Proměny zvláštní.	28—29
§. 61. Vznik a ráz zvláštních proměn souhlásek	§. 61. Vznik a ráz zvláštních proměn souhlásek	29
§. 62. 1. Přesmykování	§. 62. 1. Přesmykování	29—30
§. 63. 2. Kažení nosových souhlásek <i>m</i> a <i>n</i>	§. 63. 2. Kažení nosových souhlásek <i>m</i> a <i>n</i>	30
§. 64. 3. Vysouvání	§. 64. 3. Vysouvání	30—31
§. 65—66. 4. Přisouvání	§. 65—66. 4. Přisouvání	31
5. Rozlišování.	5. Rozlišování.	
§. 67. Vznik a rozvrh rozlišování souhlásek	§. 67. Vznik a rozvrh rozlišování souhlásek	32
§. 68. a) Rozlišování slabší	§. 68. a) Rozlišování slabší	32
b) Rozlišování silnější.	b) Rozlišování silnější.	
§. 69. Skupeniny strě. podléhající rozlišování silnějšímu. §. 70. Roz- lišování hrdelnic v sykavky hustší a řídkší	§. 69. Skupeniny strě. podléhající rozlišování silnějšímu. §. 70. Roz- lišování hrdelnic v sykavky hustší a řídkší	33—34
c) Obměkčování.	c) Obměkčování.	
§. 71—74. Obměkčování retnic, zubnic, sykavek a jazyčnic	6. Další proměny souhlásek.	34—35
§. 75. Střídání a přestrojování souhlásek	§. 75. Střídání a přestrojování souhlásek	35
§. 76. a) Střídání souhlásek	§. 76. a) Střídání souhlásek	36
§. 77. b) Přestrojování souhlásek	§. 77. b) Přestrojování souhlásek	36

Díl druhý.

Tvarosloví.

Úvod.

- §. 78. Kmen a peň. §. 79. Tvoření slov v širším a v užším smyslu.
 §. 80. Úloha a rozvrh tvarosloví. §. 81. Úkol a vznik ohýbání. §. 82.
 Rozvrh částek věty 36—38

Prvá částka.

Tvary ohebné.

- §. 83. Rozsah a rozvrh ohýbání 38

A) Skloňování.

- §. 84—85. Úkol a rozvrh skloňování 38—39

I. Skloňování jmenné.

- §. 86. Rozdíl skloňování jmenného od zájmenného a rozsah onoho 39

1. Jména podstatná.

- §. 87. Číslo dvojné. §. 88. Rozvrh skloňování jmen podstatných 39—40

A. Skloňování kmenů původně otevřených.

- §. 89. Rozvrh kmenů původně otevřených. §. 90. Význam a rozsah
u-kmenů 41

a) Skloňování *a*-kmenů.

α) Rod mužský.

- §. 91. Rozsah a rozvrh *a*-kmenův mužských. §. 92. Vzor jich skloňování.
 §. 93. Rozdíl skloňování *a*-kmenů tvrdých a měkkých. §. 94.
 Přípona *ov* (přehl. *ev*). §. 95—96. Poznámky o jednotlivých pádech. 41—44

β) Rod ženský.

- §. 97. Rozsah a rozvrh *a*-kmenů ženských. §. 98. Vzor jich skloňování.
 §. 99. Rozdíl skloňování *a*-kmenů tvrdých a měkkých. §. 100—101.
 Skloňování *a*-kmenů na *ija* a *ynia* vycházejících. §. 102—104. Poznamenání o jednotlivých pádech 45—47

γ) Rod střední.

- §. 105. Rozsah a rozvrh *a*-kmenů středních. §. 106. Kmeny původně na
ijam vycházejší. §. 107. Vzor skloňování *a*-kmenů tvrdých i měkkých
 rodu středního. §. 108—110. Poznamenání o jednotlivých pádech 47—50

b) Skloňování *i*-kmenů.

- §. 111. Vznik a rozsah *i*-kmenů a rozvrh jich skloňování 50

α) Rod mužský.

- §. 112. Rozsah *i*-kmenů mužských. §. 113. Vzor jich skloňování.
 §. 114—116. Poznámky o jednotlivých pádech 50—52

β) Rod ženský.

- §. 117. Rozsah a skloňování *i*-kmenů ženských 52

B. Skloňování kmenů původně zavřených.

- §. 118. Vznik a rozvrh kmenů těchto 52—53

α) Rod mužský.

- §. 119. Vznik, rozsah a skloňování kmenů původně zavřených rodu
 mužského 53

β) Rod ženský.

- §. 120. Rozvrh kmenů původně zavřených rodu ženského 53

a) Kmeny původně na *ú* vycházející.

- §. 121. Vznik, rozsah a skloňování těchto kmenů 54

- b) Kmeny původně na *ter (tar)* vycházející.
- §. 122. Rozsah a skloňování těchto kmenů 54
 γ) Rod střední.
- §. 123. Vznik a rozvrh kmenů původně zavřených rodu středního. §. 124.
 Vzor jich skloňování. §. 125. Poznámky o jednotlivých pádech 54—56
 2. Jména přídavná.
- §. 126. Jména přídavná neurčitá a jich rozvrh 56—57
 α) Přídavná jména neurčitá tvrdého zakončení.
- §. 127. Jich skloňování a doklady tohoto z památek staročeských 57
 β) Přídavná jména neurčitá měkkého zakončení
- §. 128. Jich skloňování a doklady tohoto z památek staročeských 58
 3. Příčestí a přechodníky.
- §. 129. Skloňování trpného přičestí přítomného a minulého času, pak
 přechodníku přítomného a minulého času s doklady 59—60
 4. Číslovky.
- §. 130—131. Skloňování číslovek řadových, rodových, obecných a zá-
 kladných. §. 132. Poznámky o skloňování číslovek složených 60—62
 5. Zájmena osobná bezrodá.
- §. 133. Skloňování zájmen *jáz, ty, se*. §. 134. Poznámky o jedno-
 tých pádech 63—64
 II. Skloňování zájmenné.
- §. 135. Rozvrh skloňování zájmenného 64—65
 A) Kmeny tvrdé.
- §. 136. Vzor *ten, ta, to*. §. 137. Poznámky o jednotlivých pádech.
 §. 138. Částky věty, skloňující se dle vzoru *ten, ta, to* 65—67
 B) Kmeny měkké.
- §. 139. Vzor *sien, sia, sie*. §. 140. Poznámky o jednotlivých pádech.
 §. 141. Částky věty, skloňující se dle vzoru *sien, sia, sie* 67—69
 III. Skloňování složené čili míchané.
- §. 142. Vznik, rozsah a rozvrh skloňování složeného 70
 A) Jména přídavná určitá tvrdého zakončení.
- §. 143. Vzor jich skloňování. §. 144. Jich skloňování archaické. §.
 145. Částky věty, jich skloňování se držící 70—72
 B) Jména přídavná určitá měkkého zakončení.
- §. 146. Jich vznik, ráz a skloňování. §. 147. Částky věty, dle nich se
 skloňující 72—73
 Srovnávání jmen přídavných.
- §. 148—149. Tvoření komparativu a superlativu staročeského 73—74
 B) Časování.
- §. 150—151. O časování vůbec 74—75
 I. O příponách osobných.
- §. 152. Přípony plné. §. 153. Přípony otřelé 75—77
 II. O známkách časů a způsobů.
- §. 154. Charakteristika přítomného času a známka rozkazovacího způsobu
 §. 155. Charakteristika aoristu prvního. §. 156—157. Znamka aoristu
 druhého a třetího a budoucího času 77—78
 §. 158. III. O příponách infinitivu a supinu 78—79
 §. 159. IV. O příponách přechodníků a přičestí 79—80

	Stránka
§. 160. V. O sponě	80
§. 161—162. VI. Rozdělení sloves k vůli časování	80—81
VII. Časování samé.	
a) Časování jednoduché.	
§. 163. Rozvrh časování jednoduchého	81—82
A. Časování sponové.	
Prvá třída.	
§. 164. Rozvrh sloves první třídy	82
1. Oddíl.	
§. 165. Kmeny na sykavky <i>s, z</i>	82—83
2. Oddíl.	
§. 166. Kmeny na zubnice <i>d, t</i>	84
3. Oddíl.	
§. 167. Kmeny na retnice <i>b, p, v</i>	84—85
4. Oddíl.	
§. 168. Kmeny na hrdelnice <i>h, k</i>	85—86
5. Oddíl.	
§. 169—170. Kmeny na nosové souhlásky <i>m, n</i>	86—88
6. Oddíl.	
§. 171. Kmeny na <i>l, r</i>	88—89
7. Oddíl.	
§. 172—174. Kmeny otevřené	89—91
Druhá třída.	
§. 175. Rozvrh sloves druhé třídy	91
1. Oddíl.	
§. 176. Kmeny otevřené	91—92
2. Oddíl.	
§. 177—178. Kmeny zavřené	93
Třetí třída.	
§. 179. Rozvrh sloves třetí třídy	93—94
1. Oddíl.	
§. 180. Kmeny na <i>l, r</i> , původně do I, 6 spadavší	94
2. Oddíl.	
§. 181. Kmeny odvedené od jiných částek řeči, větším dílem významu počínacího	94
3. Oddíl.	
§. 182—183. Kmeny dvoj- neb vícasilabičné, buď na <i>l, r</i> buď na zubnice <i>d, t</i> aneb na retnice vycházející	94—96
4. Oddíl.	
§. 184. Kmeny původně na hrdelnice vycházející, jež tyto před <i>ě</i> v sykavky hustší rozlišují	96
Čtvrtá třída.	
§. 185—186. Časování sloves čtvrté třídy	96—98
Pátá třída.	
§. 187. Rozvrh sloves páté třídy	99
1. Oddíl.	
§. 188—189. Kmeny, jichž samohláska <i>a</i> (přehl. <i>e</i>) se u celém skloňování drží	99—101

2. Oddíl.

§. 190—191. Kmeny časující se na základě dvou kmenů . . . 101—103

3. Oddíl.

§. 192—193. Kmeny na *l, n, r, v* vycházející, jež se na základě dvou kmenů časují a v přít. čase *l, n, r, v* rády stupňují . . . 103—105

4. Oddíl.

§. 194—195. Kmeny otevřené, časující se na základě i kratšího i rozšířeného kmene . . . 105—107

Šestá třída.

§. 196. Časování sloves šesté třídy . . . 107

B. Časování bezesponové.

§. 197. Rozsah a význam časování bezesponového. . . 107

§. 198—199. 1. Kmen *věd* . . . 107—109

§. 200—201. 2. Kmen *dad* . . . 109—111

§. 202—203. 3. Kmen *jed* . . . 111—113

§. 204—205. 4. Kmen *jes* . . . 113—115

C. Časování nepravidelné.

§. 206. 1. Kmen *chtě* . . . 115—116

§. 207. 2. Kmen *id* . . . 116

§. 208. 3. Kmen *imě* . . . 116—117

§. 209. 4. Kmen *jed* . . . 117

§. 210. 5. Kmeny *sta, vidě* . . . 117

b) Časy složené.

§. 211. Zanikání jednoduchých minulých časů. §. 112—213. Spůsoby, jimiž čeština zaniklé aoristy nahrazuje. §. 214. Budoucí čas. §.

215. Vymínečné spůsoby. §. 216. Opisování trpného tvaru . . . 117—119

Druhá částka.

Tvary neohebné.

§. 217. Význam tvarů neohebných . . . 119—120

I. Příslovky.

§. 218. Rozvrh příslovek dle jich původu . . . 120

§. 219. 1. Příslovky jmenného původu . . . 120—121

§. 220. 2. Příslovky přídavného původu . . . 121—122

§. 221. 3. Příslovky zájmeného původu . . . 122—123

§. 222. 4. Příslovky číselného a slovesného původu . . . 123

§. 223. II. Spojky . . . 123—124

§. 224. III. Předložky . . . 124

Opravy.

Na stránce 2 v řádku 8 zdola čti §§. 92, 107 m. §. 74. b, č. 3.
 " " 2 " " 1 " " i bezprostřední m. b iezprostřední
 " " 10 " " 11 shora " mutiši m. mutiši
 " " 12 " " 11 zdola " ši-ja m. ši-ja
 " " 32 " " 15 " " prs-t m. prs-t
 " " 40 " " 7 shora " ščity m. ščity
 " " 54 " " 17 zdola " gen. m. jen
 " " 73 " " 5 " " *ějšť* m. *ějši*
 " " 80 " " 3 shora " ve m. a

(Poklesků některých jiných snadno bude možné čtenáři opravit.)